

நவீனச் சிறுகதைகளில் ஊடக உத்திகள்

மீ. சுதா ^{அ, *}

^அ தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய, நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராமம்-624302, தமிழ்நாடு இந்தியா

Media Strategies in Modern Short Stories

M. Sudha ^{அ, *}

^அ Department of Tamil, Gandhigram Rural Deemed to be University, Gandhigram-624302, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sudhavenkatesh15@gmail.com

Received : 17-05-2020
Accepted : 11-09-2020

ABSTRACT

Modern writers are trying to bring change in the world of literature. From time to time the creators try to create various new strategies in the form of short stories. When man began to become civilized, he first invented language for his needs. Language has been used as a tool for communication till date. In the early days, people used the media in the name of 'Thoothu' to exchange their views in the fields of war and love. Literary writers adopt certain methods to impress their ideas clearly and emphatically on the minds of the readers. Media is the medium used to convey one's ideas to others. The purpose of this article is to find out the media strategy used for the story, which is one of the strategies of some selected short stories.

Keywords: Media strategy, Thoothu, Communication, Media

முன்னுரை

இலக்கிய உலகில் மாறுதல் கொண்டு வர தற்கால படைப்பாளிகள் முயல்கின்றனர். காலம் தோறும் சிறுகதையின் வடிவத்தில் படைப்பாளிகள் பல்வேறு புதிய உத்தி முறைகளை தோற்றுவிக்க முயல்கின்றனர். அவ்வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில சிறுகதைகளின் வழி உத்திகளில் ஒன்றான ஊடக உத்தி கதைக்கு பயன்படும்மாற்றைக் கண்டறிவதே இக்கட்டுரையில் நோக்கமாகும்.

ஊடக உத்தி விளக்கம்

இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் தம் சொல்வதற்கு எடுத்துக்கொண்ட கருத்தை தெளிவாகவும் அழுத்தமாகவும் வாசகர் மனங்களில் பதிய வைக்க சில வழிமுறைகளை பின்பற்றுகின்றனர் உத்திகள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஒருவர் கருத்தைப் பிறரிடம் எடுத்துக் கூறப் பயன்படுபவை ஊடகம் என அழைக்கப்படுகின்றன. 'ஊடகம்' என்பதற்கு கருவி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

"ஒரு தகவலை அல்லது கருத்துக்களை பிறரிடம் பரிமாறிக் கொள்வதற்கான அல்லது ஊடுகடத்துவதற்கான சாதனங்களே ஊடகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஊடகம் என்பது

வெவ்வேறுபட்ட இரு தரப்பினருக்கு இடையில் ஒரு தொடர்பாடலை அல்லது தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன.”(தமிழ்ச் சுடர் இணைய தளம்)

மனிதன் நாகரீகம் அடைய தொடங்கியதும் அவனது தேவைக்காக முதலில் மொழியை கண்டுபிடித்தான். இன்று வரை கருத்து பரிமாற்றத்திற்கு மொழி கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தொடக்க காலத்தில் போர், காதல் போன்ற களங்களில் மக்கள் தங்களது கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள ‘தூது’ என்ற பெயரில் ஊடகங்களை பயன்படுத்தி உள்ளனர். இலக்கியத்திலும் ‘தூது’ உத்தியாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

“பேதை நெஞ்சம் தென்றல் பிரமீரம் ஈரைந்தும்

தூதுரைத்து வாங்கும் தொடை” என்று தூது சொல்லிவிடுத்தற்குரிய பொருட்களின் பட்டியலை ரத்தினச் சுருக்கம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதை அறியலாம் (Radhakrishnan, 1998).

இன்றைய உலகில் கடிதம் தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, மின்னஞ்சல் இதுபோன்ற பல நவீன கருவிகள் தகவல் பரிமாற்றத்திற்கு என கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் பயன்படுத்தட்டும் வருகின்றன கதையின் சாரத்தை விளக்கவும் பாத்திரத்தின் தன்மையை வெளிப்படுத்தவும் ஊடக வழி கதை கூறுவது என்பது உத்தியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இக்கட்டுரைக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள ஊடக உத்திகளை கீழ் வருமாறு ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம் அவை,

பிரேத பரிசோதனை அறிக்கை, புத்தக முன்னுரை, வாக்குமூலம், கைப்பிரதி, தொலைக்காட்சி, இரங்கல் கூட்ட பேச்சு.

பிரேத பரிசோதனை அறிக்கை

இரா. நடராசன் எழுதிய ‘மதி’ என்னும் மனிதனின் மரணம் ‘குறித்து கதையில் பிரேத பரிசோதனை அறிக்கையின் மூலம் மதி’ என்னும் அரவாணியின் வாழ்க்கை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது பிரேத மருத்துவ அறிக்கையில் தரப்படும் பெயர், பாலினம் வயது மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட நேரம், அடிக்கப்பட்ட சிகிச்சை, இறப்பின் காரணம் போன்றவற்றின் ஊடாக அரவாணி ஆன மதியை அவனது குடும்பத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து அவமானப்படுத்துவதும் பண்டிகை நாட்களிலும் பிற தினங்களிலும் வீட்டின் கழிவறைக்குள் அடைத்து வைத்து கொடுமைப்படுத்துவதுடன் இல்லாமல் உணவில் விஷம் வைத்துக் கொடுத்து அதனை மருத்துவரிடம் தற்கொலை எனக் கூறுவதும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“பெயர் : மதி
பாலினம் : ஆண்
வயது : 40” (Nadarasan, 1998)

புத்தக முன்னுரை

புத்தகத்தின் முன்னுரை எழுதப்படுவதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்றாக புத்தகத்தை எழுதத் தூண்டியவருக்கு நன்றி கூறும் முறையைக் கூறலாம். இரா.

நடராசன் எழுதிய 'ஆயிஷா' கதையின் இயற்பியல் ஆசிரியை ஒருத்தி தான் எழுதிய அறிவியல் புத்தகம் ஒன்றிற்கு முன்னுரை எழுதுவதாக கதை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தனது மாணவி ஆயிஷாவின் அறிவு தேடலும் புதிதாக ஒன்றை கற்றுக் கொடுக்க முன்வராமல் பாடப் புத்தகத்தில் இருப்பதை மட்டும் போதிக்கும் ஆசிரியர்களின் மனநிலையும் புதிய மருந்தை கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் ஆயிஷா இறந்து விடுவதையும் தனது முன்னுரையில் எழுதுகிறார் இயற்பியல் ஆசிரியை.

“என் பொக்கிஷமே ஆயிஷா...நீ கேட்ட கேள்விகளிலேயே என்னை மிகவும் பாதித்த ஒரு கேள்வி உண்டு, அதை வாசகர் முன்வைத்து என் முன்னுரையை முடிப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும்.”(மதி என்னும் மனிதனின் மரணம் குறித்து பக்கம் 46)

“பள்ளிக்கூடங்கள் பல்கூடங்கள் ஆகிவிட்டன... எல்லாமே முன் தயாரிக்கப்பட்டவை. ரெடிமேட் கேள்விகள், அவற்றிற்கு நோட்ஸ்களில் ரெடிமேட் பதில்கள். வகுப்பறையில் ஆசிரியர்கள் ஓய்வெடுக்கிறார்கள். வெறும் மனப்பாடம் செய்யும் இயந்திரமாய் (அதுவும் முக்கிய கேள்விகளுக்கு மட்டும்) மாணவர்கள் உருமாற்றம் அடைந்துவிட்டனர்...” (Nadarasan, 1998). இன்றைய கல்விச் சூழலின் இயந்திரப் போக்கினையும் ஆயிஷா போன்ற அறிவுக்கூர்மை மிகுந்த இளம் தலைமுறைகளின் அவல நிலையையும் புத்தக முன்னுரையின் வழியே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

வாக்குமூலம்

நீதிமன்றத்திலோ அல்லது காவல் நிலையத்திலோ தவறு செய்வதாகக் கருதப்படும் ஒருவர் தனது தரப்பு நியாயத்தை எடுத்துக் கூறுவதை வாக்குமூலம் எனலாம். இரா. நடராசன் எழுதிய 'பிலிசிங்கு' என்னும் சிங்குலிங்கத்தின் வாக்குமூலம் 'என்ற கதையில் இறந்த நரிக்குறவன் ஒருவனின் சடலத்தை குப்பைக்குள் போட்டு எரித்ததாக பிலிசிங்குமேல் கொடுக்கப்பட்ட புகார் நீதிமன்றத்தில் அவன் தரும் வாக்குமூலத்தின் வழி கதை நகர்த்தப்படுகிறது.

“திருச்சி முதன்மை சிவில் நீதிமன்ற சரகம் லால்குடி ஸ்டேஷன் மன்ற ஐயா அவர்களுக்கு...நரிக்குறவன் பிலிசிங் என்னும் சிங்கிள் லிங்கம் வக்கீல் அய்யா முன்னிலையில் செய்யும் மேல் முறையீடு அபிடவிட் என்னவென்றால் சாமி வணக்கமுங்க... (வழக்கு எண் -பதிவு செய்த நாள்- வாதியின் பெயர்” (Nadarasan, 1998). காடாறுமாதம் நாடாறு மாதம் என்று நாடோடி வாழும் வாழும் குறவர்களின் பொருளாதார நிலையையும் பிறரிடத்தில் அண்டி வாழும் அவல நிலையும் எடுத்துரைக்க பிலிசிங்கின் வாக்குமூலம் உத்தியாக கையாளப்பட்டுள்ளது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் அவல நிலையை எடுத்தியம்ப யூத்தி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கைப்பிரதி

கைப்பிரதி என்பது அச்சு கோர்க்கப்படாத கையெழுத்துப் பிரதி ஆகும். அம்பை எழுதிய 'பிரசுரிக்கப்படாத கைப்பிரதி' கதையில் திருமகள் இளமையில் தனது கணவனை பிரிந்து தனித்து நின்று மகளை ஆளாக்கியதை அறிவதற்கு அவளால் எழுதப்பட்ட கைப்பிரதி துணை செய்கிறது.

“அந்தக் கைபிரதி கிடைத்தது. தமிழில் எழுதி இருந்த கைப்பிரதி. ‘திரு-வாசகம்’ என்ற தலைப்பிடப்பட்டிருந்தது. இவள் (செந்தாமரை) அதை வெளியே எடுத்து படிக்க முற்பட்டாள்” (Ambai, 2000).

பின்னோக்கும் மூலம் திருமகள் தனது இல்லற வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை செந்தாமரைக்குக்(மகள்)கூறினாள். அவளின் மனதில் தாய் பட்ட துன்பங்கள் ஆழமாக பதியாமல் கதை கேட்கும் அனுபவமாக மட்டும் பதிந்திருக்கும் என்பதனால் தாயான திருமகளின் உணர்ச்சியினை அவள் ஆழமாக புரிந்து கொள்வதற்கு படைப்பாளி இக்கைப்பிரதியை உத்தியாக எடுத்தாண்டுள்ளார். ஒருவர் தனது வாழ்வில் பட்ட இன்னல்களை மற்றொருவருக்கு சொல்லுமிடத்து அவை நேரடியாக கேட்பவரின் மனதில் பதிய வேண்டும் என்று எண்ணுவார். அதன் காரணமாக தான் பட்ட துன்பத்தை தன் மகளிடத்தில் எடுத்துக் கூறாமல் அவள் மனதில் பதிய வைக்க முயன்ற ஒரு தாயின் முயற்சியே இக்கைப்பிரதி ஆகும்.

தொலைக்காட்சி

பல புத்தகங்களில் இருந்து அறிந்து கொள்ளும் செய்தியை விட ஒரு காட்சியில் காணும் செய்தி மனிதனின் ஆழ்மனதில் சென்று பதியும் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்று தொலைக்காட்சி இல்லாத வீடு இல்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு மக்களின் வாழ்வில் அன்றாடத் தேவைகளில் ஒன்றாக தொலைக்காட்சி இடம்பெறுகிறது அத்தகைய தொலைக்காட்சியை ஒரு உத்தியாக கொண்டு கதைக் கூறும் பாங்கை பாவண்ணன் எடுத்தியம்பி உள்ளார். பாவண்ணன் எழுதிய ஏவாளின் இரண்டாவது முடிவு கதையில் நவீன உலகில் அனைவரது வீட்டிலும் உள்ள தகவல் தொழில்நுட்ப சாதகமான தொலைக்காட்சியின் வழி கதையின் மையம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

“தேசம் ஒரு குழந்தைக்காக உங்களிடம் அடி ஏந்தி நிற்கிறது தொலைக்காட்சியில்... இத்தகு விளம்பரங்கள் ஒளிபரப்பப்பட்டன.” (Paavannan, 2002)

இக்கதையில் ஒரு நாட்டில் 40 ஆண்டுகளாக குழந்தைகளே பிறக்காததால் பெண்கள் குழந்தைகளைப் பெற்றுத் தரும் வேண்டுமென அரசு தொலைக்காட்சி என்ற ஊடகத்தின் வழி வேண்டுகோள் விடுப்பதன் வழி கதையின் சிக்கல் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இரங்கல் கூட்டப்பேச்சு

ஒருவர் இறந்த பிறகு அவரது இறப்பிற்கு வருத்தம் தெரிவித்து நடக்கும் கூட்டத்திற்கு பெயர் இரங்கல் கூட்டம் ஆகும். பாவண்ணன் எழுதிய ‘அஞ்சலி’ கதையில் இறந்த பரிமளா தேவிக்காக அவருடன் பணியாற்றிய சக ஊழியர்கள் இரங்கல் கூட்டம் நடத்துகின்றனர்.

“நேற்றுவரை நம்முடன் வாழ்ந்து இன்று அமரர் ஆகிப் போன பரிமளா தேவியை பற்றிய கச்சிதமான சிரத்தையாவது உங்கள் முன் தீட்டி காட்டாவிடில்...எனது அஞ்சலி பேச்சு முழுமையான ஒன்றாக அமைய வாய்ப்பில்லை” (Paavannan, 2002) இன்று பரிமளா தேவியின் வாழ்க்கையைப் பற்றி அவளது தோழி ஒருத்தி இரங்கல் கூட்டத்தில் பேசுவதாக கதை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கதையில் பரிமளா தேவியின் அயராத உழைப்பு தொழில் மீது கொண்ட பக்தி ஆகியவற்றை பிறருக்கு உணர்த்த இரங்கல் கூட்டப்பேச்சு உத்தியாக எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது.

முடிவுகள்

மாந்தரின் மன ஓட்டத்தை அறிந்து கொள்வதற்கும் வாசகனின் மனதில் மாந்தரின் செயல்களுக்கான காரணங்களை விளக்கி உணர்த்துவதற்கும் இவ்வூடக உத்திகள் எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன. 'மதி என்னும் மனிதனின் மரணம் குறித்து', 'ஆயிஷா', பிலிசிங்கு என்னும் சிங்குலிங்கத்தின் வாக்குமூலம்,' அஞ்சலி என்ற நான்கு கதைகளிலும் ஊடகம் எடுத்துரைப்பதாக கதை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. பிரசுரிக்கப்படாத கைப்பிரதி, ஏவாளின் இரண்டாம் முடிவு என்ற இரு கதைகளிலும் சிக்கலை வெளிப்படுத்த ஊடகம் கதையின் இடையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

References

- Ambai, (2000) Kattil Oru Maan, Kalachuvadu Pathippagam, Nagarkovil, India
 Nadarasan, R. (1998) Mathi Ennum Manithanin Maranam Kurithu (Siukathai Thogupu), Sneka Veliyedu, India
 Paavannan, (2002) Evaliyin Erandavathu Mudivu, Tamilini Pathippagam, Chennai, India
 Radhakrishnan, S. (1998) Alagar Killai Vidu Thoothu, Mullai Nilayam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License